

Skattebetaler
foreningen

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep.
0030 OSLO

Deres ref:
07/1552 SL JW/KR

Vår ref:
RLO/13502

Dato:
20. februar 2008

Høring – utkast til forskrift om fastsettelse av fordel fri eller subsidiert bolig i utlandet

Vi viser til høringsbrev av 19. desember 2007, med høringsfrist 20. februar 2008.

Utkastet til forskrift gjelder i stor grad bare verdsettelsen av fri eller subsidiert bolig i utlandet når det allerede er fastslått at boligen er skattepliktig. Forskriften vil således ikke i særlig grad regulere i hvilke situasjoner fri bolig er skattepliktig. Departementet berører likevel dette i Ot.prp nr. 1 (2007-2008) og i høringsbrevet, og vi vil derfor knytte noen kommentarer også til dette.

Verdsettelsen

Når det gjelder verdsettelsen er Skattebetalerforeningen tilfreds med at det gis mulighet til å velge mellom 9/10 av virkelig verdi og en sjablongmessig fastsetting.

Hva gjelder den sjablongmessige fastsettingen, er vi av den oppfatning at det er naturlig å knytte fordelsfastsettelsen til størrelsen på den arbeidsgiverfinansierte boligen, da dette samsvarer best med den oppnådde fordel. Vi kan heller ikke se avgjørende administrative innvendinger mot dette.

Skatteplikten

Departementet fremholder at det er sterke, prinsipielle grunner til skatteplikt for fri tjenestebolig i utlandet, og at den framtidige løsning bør baseres på dette. Skattebetalerforeningen er i utgangspunktet enig i disse synspunktene. Vi er likevel av den oppfatning at den nærmere grensedragningen mellom skattefri- og skattepliktig bolig bør foretas på en noe annen måte enn den foreslåtte.

Etter vårt syn bør det være tilstrekkelig til skattefritt å kunne disponere bolig betalt av arbeidsgiver at arbeidstaker disponerer fullverdig privatbolig for seg og husstanden på hjemstedet i Norge.

Departementet legger opp til at det i tillegg skal være et krav om at en besøker dette hjemmet så ofte at det beholder karakteren av fast bosted til tross for arbeidsoppholdet med fast bolig. Departementet uttaler om besøkshyppigheten:

"Ved særlig lang reiseavstand (typisk ved utenlandsopphold), kreves relativt få hjemreiser i året for at forholdet skal anses som pendling. Antakelig vil det i disse tilfellene være tilstrekkelig med to hjemreiser i året, dersom tjenestestedet er utenfor Europa. Ved hjemreiser innen Europa vil hyppigheten være noe større for å kvalifisere som pendling. Departementet legger til grunn at fire hjemreiser i året da normalt vil være tilstrekkelig (men med unntak for pendling til naboland hvor reiseavstanden er sammenlignbar med innenlands pendling). Det er ikke påkrevet at hele husstanden er med på reisene."

Etter vårt syn fører kravene til besøkshyppighet til at reglene blir unødvendig uklare. Uklare regler er i seg selv et problem, både for skattyter og ligningsmyndigheter, og med de løselig oppstilte vilkårene ovenfor, vil vi tro at det i relativt mange saker vil være saklig grunnlag for tvil om hvorvidt skattyter oppfyller kravene til besøkshyppighet.

Viktigere er det likevel at det oppstilte kravet til besøkshyppighet etter vårt skjønn treffer dårlig det som burde være realiteten i saken, nemlig hvorvidt arbeidstakeren har merkostnader til bolig eller ikke. Arbeidstakere med ikke-utleid bolig i Norge, har naturligvis de samme merkostnader til bolig, uavhengig av antall besøksreiser fra utlandet. De skisserte regler fører således etter vårt syn til en urimelig forskjellsbehandling.

De innenlandske pendlerreglene hviler på den forutsetning at en opprettholder et familiehjem, og da er det i og for seg forståelig å oppstille et krav til besøkshyppighet. De foreslåtte regler fjerner seg imidlertid fra denne forutsetningen ved at arbeidstaker i utlandet kan bo sammen med familien i pendlerboligen og likevel anses som pendler. Han kan også foreta alle besøksreiser alene, det vil si at familien kan oppholde seg i utlandet under hele arbeidsoppholdet. Det er da etter vårt syn ingen realitet i at boligen i Norge er et familiehjem i denne perioden, og vi mener det da blir kunstig å oppstille et krav om besøkshyppighet til en tom bolig.

Hjemmelsgrunnlaget

Vi vil også knyttet noen kommentarer til departementets fremgangsmåte ved de foreliggende lov- og forskriftsendringer.

Høyesterett slo i sin dom av 27. februar 2007 fast at alle arbeidstakere med arbeidssted i utlandet skattefritt kunne motta fri bolig av sin arbeidsgiver, uavhengig av om de disponerte bolig i Norge og uavhengig av om de oppfylte kravene til å anses som pendler.

Dette må således anses som gjeldende rett til og med inntektsåret 2007.

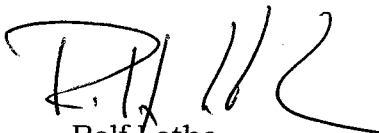
Den vedtatte hjemmelen i skatteloven § 5-12 syvende ledd gir departementet rett til å gi regler om verdsettelsen og avgrensningen av skatteplikten. Den foreslåtte forskriften unnlater imidlertid å gi utfyllende regler om avgrensningen av skatteplikten, ut over å fastslå at det ikke skal fastsettes fordel for bolig som etter skatteloven § 3-1-4 ikke anses som selvstendig.

Når det gjelder selve skatteplikten henviser departementet i Ot.prp. nr. 1 (2007-2008) til at skattefritaket bare skal gjelde reelle pendlerboliger, men oppstiller i høringsnotatet pendlervilkår som avviker fra de innenlandske. Resultatet blir etter vårt syn en noe uklar rettskildesituasjon, og det vil etter vårt syn være mer tilfredsstillende dersom departementet benytter den tildelte hjemmelen i skatteloven § 5-12 til også å forskriftsfeste i hvilke tilfeller boligen er skattepliktig.

Med vennlig hilsen
Skattebetalerforeningen

J. H. Stordrange

Jon H. Stordrange
adm. dir

Rolf Lothe
advokatfullmektig